

lag heraf har Forslaget foreligget for Landstinget. Ministeriet har altsaa her selv foretaget et forberedende Arbejde. Saa vidt det fremgaar af de Motiver, som ledsage Lovforslaget, har det forberedende Arbejde været af omfattende Karakter. Der har været afholdt en Række Møder, der er tilvejebragt et betydeligt Materiale, saa vidt man kan forstaa, og paa Grundlag deraf er Lovforslaget udarbejdet og gaaet til Landstinget.

Det forekommer mig imidlertid, at det ikke er muligt at bedømme, om det Lovforslag, som her foreligger, er rigtigt eller ej, medmindre man har haft Lejlighed til at blive bekendt med hele det Materiale, som har foreligget for Ministeriet, og denne Opfattelse bestyrkes for saa vidt ved den Maade, hvorpaa det er gaaet i Landstinget. I Landstinget har man nemlig diskuteret Sagen ret indgaaende. Man har med Rette ment, at det var ret betydningsfulde Ændringer af den bestaaende Lov, der var Tale om, og man har været meget uenig om disse Ændringer. Man er til syvende og sidst kommen til det Resultat, at nogle Medlemmer have vendt sig mod det hele, medens et Flertal har sluttet sig til Lovforslaget. Blandt dem, som have været uenige med vigtige Punkter i det vedtagne, er et Medlem af Regeringspartiet i Landstinget, der tidligere baade har været Kultusminister og Indenrigsminister. Til syvende og sidst har man saa vedtaget en Række Ændringer, og til disse har man endelig føjet en Bestemmelse, som betyder, at man alligevel antager det Lovforslag, som saaledes kommer ud, for at være af rent foreløbig Karakter, idet man har udvidet den Revisionsbestemmelse, som fandtes i Loven af 1908, derved, at man har paalagt Nedsættelsen af en stor Kommission, som, før den paabudte Revision skulde foregaa, skulde forberede den. Se, naar Forslaget staar saaledes for os, betyder det, at Tanken nu er at foretage en Række Ændringer i den givne Ordning og derpaa om faa Aar atter at rejse hele Sagen i dens fulde Omfang. Det synes mig, at under disse Forhold er det umuligt for dette Ting at vedtage de nu foreslaaede Ændringer uden en meget nøje Prøvelse.

Den højtærede Minister gaar ud fra, at den Ordning, der er truffen ved Adskillelse af Handelen og Administrationen, er uheldig. Det er muligt, han har Ret deri, det tør jeg ikke benægte, men det forekommer mig, at der ikke foreligger tilstrækkeligt Materiale for os til, at vi kunne

fastslaa dette. Den højtærede Minister kan sige: De to Mennesker, som hidtil have staaet i Spidsen for de to Forretningsgrene, have ikke kunnet komme ud af det med hinanden, saa har jeg den ærgerlige og besværlige Forpligtelse at forlige dem. Det er muligt, at det i Længden vil vise sig ikke at være en holdbar Situation, men det er ogsaa muligt, at det kunde klares ved en Personforandring. Det er ingenlunde givet, at det er selve dette at have to i Spidsen, som er en Umulighed, det kunde tænkes, at det paa den ene eller anden Maade stod i Forbindelse med Personspørgsmaalet. Det kunne vi imidlertid vanskeligt afgøre. Det, som er fornødent for os her, er at have til Raadighed Oplysninger om, hvilke Stridigheder der har været, og hvilke Vanskeligheder der er forekommet paa dette Punkt. Vi maa have Ro og Tid til at gennemgaa dette og nøje overveje de forskellige Punkter. Ligeledes trænges der til gode Grunde og Lejlighed til at overveje den Side af Sagen, som har fundet Modstand hos den før nævnte Mand, der baade har været Kultusminister og Indenrigsminister, nemlig Forandringen af Styrelsen af de kirkelige Forhold i Grønland. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det rigtigste vil være at gaa den Vej, som Ministeren foreslog i Fjor, og som fandt Tilslutning i dette Ting: at lade foretage en virkelig grundig Undersøgelse af de grønlandske Forhold, før man indlader sig paa at forandre Lovgivningen af 1908. Denne Undersøgelse kan foregaa ved en enkelt Mand, saaledes som Ministeren foreslog i Fjor, eller ved en Kommission i Tilslutning til den Tankegang, som aabenbart har været fremme i Landstinget nu; det skal jeg ikke anse for afgørende. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigst at gaa den Vej, der var Tale om i Fjor, men det skal ikke være det afgørende. Det afgørende er, at der foregaaer en meget nøje Prøvelse af hele Spørgsmaalet, før vi gaae til nye Bestemmelser, en Prøvelse, hvorved hele det Materiale, som nu foreligger i Ministeriet, og hvad mere der skaffes til Veje, bliver Offentlighedens Eje, saa at man faar Lejlighed til at drøtte det, før man gaar til en Forandring i Loven.

Men hvad der i alt Fald er fuldkommen nødvendigt, for at der kan være Tale om nu at gennemføre en Lov her i Folketinget, er, at Folketinget ved et Udvalg og en Folketingsbehandling af Sagen faar Lejlighed til at gøre sig bekendt med det Materiale, som foreligger. Det forekom-